

Protas ar meilė išgelbės pasaulį?

Vis girdime, kai tėvai, mokytojai ar kiti vyresni žmonės kartoja, kad be mokslo nieko nepakeisi. O juk šitiek žmonių nėra išsimokslinę, o yra dabar turtingi ir garsūs dainininkai, aktoriai ir pan. Bet jie turi talentą. Visi žmonės turi kažkokį talentą tik reikia jį atrasti. Faustas manė, kad jį atrado – bandyti išgelbėti pasaulį. Iki tada kol suprato, kad jo tie metai, skirti atradimams, praleisti veltui. Jo atradimai nepasiteisino. Jis ėjo blogu keliu, galiausiai atidavė savo sielą velniui, kad galėtų viską pamatyti ir sužinot, ko jis dar nežinojo. Kaip manot, protas ar meilė mokslui jį privertė taip pasielgti?

Šio rašinio pavadinimas ne veltui yra „Protas ar meilė išgelbės pasaulį?“ Tai nėra tik tušti žodžiai. Jie priverčia susimąstyti, kas svarbiau: protas ar meilė? Tai sukelia daug diskusijų, todėl bandysiu prieiti išvadą.

Kiekvienas žmogus turi bent truputėlį sveiko proto ir meilės kažkam. Bet norint išgelbėti pasaulį, reikia būti labai protingam. Bet, jei to pasaulio, kurį nori išgelbėti, nemylėsi, jo neišgelbėsi. Padarome išvadą, kad protas be meilės neišgelbės jo. O jei tą pasaulį mylėsi, bet neturėsi proto – nežinosi, kaip jį išgelbėti. Reiškia, kad mylėdamas ir neturėdamas proto vis dėlto pasaulio neišgelbėsi. Išvada tokia: reikia turėti ir proto, ir meilės, kad išgelbėtum jį. Bet kyla dar vienas klausimas: iš kur įgauti proto ir meilės?

Įgauti proto nėra sunku, bet nėra ir lengva, reikia turėti kantrybės ir noro. Pažiūrėjus į šiuolaikinį jaunimą matyti, kad tik maža dalis jų turi kantrybės ir noro. Jiems nerūpi mokslai, jie užsiėmę savais reikalais. Bet užaugę jie supras, kokią klaidą padarė, kad nesimokė. Vieniems ją bus lengva atitaistyti, kitiems – ne. Bet ar proto įgaunama tik mokantis mokykloje ar gimnazijoje? Tai, manau, tik žinių šaltinis, aišku įgaunama ir proto...bet gal galima jo ir kitaip įgauti? Turbūt galima, bet nežinau kaip.

Mylėti gali ir sugeba kiekvienas, tik ne visi vienodai myli. Kai kurie to nesupranta. Net ir pats griežčiausias žmogus turi širdelėje kažką užsislėpęs. Meilė iš niekur neatsiranda, ji auga tavyje ir tereikia ją atrasti ir parodyti.

Grįžtame prie klausimo. Tai kas gi išgelbės pasaulį protas ar meilė? Gera pagalvojus ir tas, ir tas, tik reikia žinoti, kaip tai padaryti ir tai daryti su dideliu noru. Faustas norėjo išgelbėti pasaulį ir turėjo proto tam padaryti, bet taip neįvyko. Tai kas gi jam pakišo koją – protas ar meilė? Manychiau, kad meilė, nes Faustas buvo tikrai labai protingas, bet jis ėjo klaidingu keliu. Jis norėjo ne dėl kitų pakeisti pasaulį, o dėl savęs, kad jis būtų kažką nuveikęs svarbaus šitam pasauly. Fausto išradimai buvo beverčiai. Jei jis būtų daręs tai dėl kitų, o ne dėl savęs, būtų gal ir išgelbėjęs pasaulį.

Rimtai pagalvojus reikia būti labai protingam ir stengtis išgelbėti pasaulį ne dėl savęs, o dėl kitų. Ir manau, turbūt niekam jo išgelbėti nepasisiektų, nebent pakeisti. Pasaulį gelbėti turėtų ne vienas žmogus, o visi pasaulio gyventojai, nes vienas žmogus, kad ir koks protingas būtų ir kaip tą pasaulį mylėtų, jo neišgelbės.

Justė